

Retirar obstacles, reticències, recels, queixes. Diumenge 2n de durant l'any

Dv, 16/01/2015 per Josep Lluell

[Les homilies a Sant Felip Neri](#)

Diumenge 2n de durant l'any. Cicle B

Barcelona, 18 de gener 2015

La presència de Déu és tan evident com misteriosa.

I la persona ho sap.

És una presència que convida suaument a la confiança i a l'esperança.

La seva crida no és una més entre tantes.

No s'identifica amb els nostres gustos ni projectes.

És radicalment diferent.

Podem acollir-la o no fer-ne cas.

Però Déu segueix visitant les persones. Així ens ho diu el llibre de l'Apocalipsi:

"Mira que estic a la porta i truco. Si algú escolta la meua veu i m'obre la porta, entraré a casa seva i soparé amb ell." (3.20)

Què significa "obrir la porta"?

Dir un petit "sí", encara que sigui indecís i dèbil

- donar entrada a Algú que encara no coneixem

- deixar-nos acompanyar per la seva presència

- no recloure'ns en la pròpia solitud egoista

- retirar obstacles, reticències, recels, queixes.

Començar a conèixer una experiència religiosa diferent.

Descobrir, potser per primera vegada, que acollir Déu ens fa bé.

És del tot impossible acceptar Déu, poder-se entendre bé amb Ell, mantenir-hi una relació cordial si jo el veig com una nosa o com el meu enemic quan, de fet, és tot el contrari. Déu constantment ens fa bé perquè ens ajuda a ser millors persones i millors creients.

Ens fa més humans.

Això és el que encara no han descobert molts i moltes que el neguen tossudament o que en fan befa cruel perquè veuen en Déu l'enemic de la seva felicitat o una ridícula caricatura en comptes de saber-hi reconèixer el seu millor i entranyable aliat en la vida i en la mort. Aliat i amic.

En la vida, perquè ens allibera de l'equivocada manera de viure centrada en l'egoisme tossut i excloent.

I en la mort, perquè Ell mateix ens obrirà, de bat a bat, les portes del Paradís i de la Benaurança eterna que és Ell mateix.

Personalment, com ens hi preparem?

En el relat evangèlic d'avui se'ns descriu un diàleg meravellós entre Jesús i dos deixebles que s'apropen a Ell.

Jesús els hi pregunta: Què busqueu?

Els li diuen: On vius?

Jesús els convida: Veniu i ho veureu.

Qui cerca sincerament Jesús ha de comprovar per pròpia experiència què és

- viure amb Ell
- i viure com Ell.

L'hem feta nosaltres aquesta experiència?
Quines proves en tenim?
Som millors com a persones i com a creients?